

Поштоване колегинице и колеге чланови ДКС,

Поштована помоћнице министра и представници Министарства културе и информисања,

Поштовани гости, представници установа културе, факултета и института,

Уважени домаћини Народне библиотеке Србије,

Желим Вам добродошлицу на свечаност Друштва конзерватора Србије којом обележавамо дан нашег Друштва и дан заштите споменика културе Србије, бележећи и чинове успеха наших истакнутих чланова и пријатеља у протеклој години.

* * *

23. августа 1958. године отворен је Први београдски сајам а Телевизија Београд је одатле покренула свој експериментални програм. Те године је у Саборној цркви у Београду хиротонисан патријарх Герман а потом су српског патријарха примили Јосип Броз Тито и генерални секретар председништва Лео Матес. Те 1958. године, у Београду гостују Анита Екберг са исто тако познатим глумцем и супругом Антони Стилом, познати брачни пар Мајкл Тод и Елизабет Тејлор, чувени трио сестре Питерс, а међу зрењанинским кукурузима крај Ечке, свог Дубровског снима Вилијам Дитерле. Те године спроведен је други и коначни талас национализације најамних и пословних зграда и целокупног грађевинског и пољопривредног земљишта у држави.

Међутим, та 1958. година представља за летопис нашег Друштва конзерватора Србије изузетно важну годину, те ми дозволите и кратко подсећање. Након оснивања Друштва конзерватора Југославије у Врњачкој Бањи 12. октобра 1957. године у оквиру III Саветовања конзерватора Југославије, то Друштво је формално успостављено 6. јуна 1958. године ступањем на снагу Правила Друштва конзерватора Југославије а до краја 1958. године основане су и све њене републичке подружнице, међу којима и Подружница конзерватора Србије. Због изразито малог броја конзерватора из Црне Горе, њих укупно 5, ови чланови су били уписани у српску конзерваторску подружницу. Први председник Подружнице конзерватора Србије био је др Слободан Ненадовић а српску подружницу од краја 1959. године предводе Добросав Павловић, председник, Бранислав Живковић, секретар и Душан Нонин, благајник. Од тада

започиње богата историја конференцијског, теоријског и практичног рада на моделима и методологијама заштите и испомоћи коју је Друштво пружало државном службеничком миљеу, бивајући заиста неодвојиви, интегрисани, пуном мером партиципативни чинилац укупног ресорног миљеа.

Дозволите ми, поштовани чланови Друштва конзерватора Србије да Вам честитам својеврсни јубилеј – заправо уписаних 60 година у летопис нашег Друштва које нас окупља око истог циља – заштите културног и природног наслеђа Србије.

Никада пре конзервација нашег културног и природног наслеђа није била толико једноставна колико је данас заштита тог наслеђа постала отежана и у значајним сегментима готово онемогућена и парадоксална. Ова апсурдна парадигма наше струковне савремености допуњава се и низом других – културно наслеђе је функционално одвојено од просвете и образовања, културно наслеђе је функционално одвојено од природног наслеђа и заштите животне средине, културно наслеђе је функционално постало полигон тобоже социјалних клијентелистичких чињења у прагматичним политичким и економским процедурама које лишавају установе културе и институтска тела основне интегритетске аутономије и стручно-научне веродостојности.

Нема сумње да писање о споменицима културе може бити као и писање поезије. Али, писање о споменицима културе данас не налази ни минималан простор у медијима – мислим на онолико простора у оквиру кога је могуће постати конотативан и из кога настаје довољно дуг „*текст*“ о културном наслеђу као поводу за дубљу анализу јавних питања и феномена. У супротном, како то и бива, сувише кратак „*текст*“ о наслеђу постаје само једна продужена анотација без икаквих последица. Ако се медијска вест о наслеђу уопште и појави, инсистира се на афирмативној информацији, промотерској димензији посла, без критичке конотације наслеђа као мере друштвених појава. Такође се надам, између осталог, и да ће се конзерваторска заштита културног наслеђа убудуће снажније уселити у докторандске радове одакле се очигледно иселила из строго узевши конзерваторске проблематике у партикуларна питања појединачних струковних светова који је, додуше, суштински чине.

* * *

Друштво конзерватора Србије је у претходних годину дана спровело три значајна пројекта, финансирана из средстава Министарства културе и информисања: две конзерваторске радионице (на Гамзиграду и Царичином граду) и обезбедило припрему и издавање свог стручног гласила – Гласника бр. 41.

Друштво конзерватора Србије је имало велику част да буде партнер у оквиру Међународне конференције ОДРЖИВИ РАЗВОЈ АРХЕОЛОШКИХ ЛОКАЛИТЕТА - АРАЧА 2017., која је одржана у Новом Бечеју априла 2017. године, у организацији Покрајинског завода за заштиту споменика културе – Петроварадин, Министарства културе и информисања Републике Србије и Општине Нови Бечеј.

Захваљујући колеги правнику Мирославу Матићу, Друштво конзерватора Србије је у мају 2017. године обезбедило гостовање судије Врховног касационог суда у пензији Љубодрага Пљакића, поводом ступања на снагу новог Закона о општем управном поступку. Овајскуп је имао за циљ да помогне конзерваторима као имаоцима јавних овлашћења из завода, архива, музеја као и колегама из Министарства за рад, запошљавање и борачно-инвалидску заштиту, и да се из прве руке сазнају законске новине али и да се целодневно колеге на истом задатку друже и размењују искуства у простору Републичког завода за заштиту споменика културе.

Друштво конзерватора је одржало једну редовну годишњу Скупштину, у Кладову 17-18. јуна 2017. године, са стручним тематским делом у погледу заштите војних меморијала у земљи и иностранству.

Наше Друштво је залагањем колегиница, етнолога др Мирјане Ђекић и архитекте Катарине Максимов, у партнерству са Железницама Србије, организовало у новембру 2017. године Другу конференцију са међународним учешћем и пратећом изложбом „ТРАНСПОРТ И ПРЕВОЗ РОБЕ КАО КУЛТУРНО НАСЛЕЂЕ“.

Желим да подсетим да је Друштво конзерватора Србије имало част да у октобру 2017. године завреди Захвалницу Републичког завода за заштиту културно-историјског и природног наслеђа Републике Српске, поводом 25-годишњице њиховог оснивања.

Дозволите ми такође, да честитам колегама из Завода за заштиту споменика културе града Новог Сада њихов полујубилеј од оснивања, наиме 35 година вредног рада на заштити градских целина Новог Сада, и такође се надам нашем заједничком ангажману

у погледу промоције новосадског културног наслеђа у њиховој полујубиларној години, као и да честитам полујубилеј 25 година Заводу за заштиту споменика културе Панчево.

Такође, дозволите ми да још једном, и овом приликом, пожелим срећу поводом протеклог јубиларног обележавања седамдесетгодишњице основања Републичког завода за заштиту споменика културе – Београд, у чијем се седишту налази и ово Друштво.

Коначно, драге колегинице и колеге, дозволите ми једно надање - да ће нас у наредном периоду будућност штедети здраве, срећне и задовољне. Захваљујем Вам.

22. 02. 2018. године

П р е д с е д н и к Д К С

Алекса Цигановић, дипл. инж. арх., с.р